

Nineta Climescu-Gusti s-a născut la data de 27 noiembrie 1913 la Iași. Copilăria și-a petrecut-o la Vălenii de Munte în locuința pictorului Nicolae Tonitza, alături de familia acestuia, cu care avea o relație apropiată de rudenie. La vârsta de 16 ani, tânăra Nineta Gusti a venit în Capitală și, deși inițial dorea să urmeze Medicina sau Biologia, s-a înscris la examenul de admitere la Conservatorul de Artă Dramatică din București, pe care l-a susținut în fața unei comisii din care făcea parte și Lucia Sturdza Bulandra.

Marea artistă a teatrului românesc a remarcat-o imediat și a luat-o la clasa ei, îndrumându-i pașii în domeniu. În timpul studenției, Nineta Gusti a jucat ca balerină la circ și în unele roluri secundare la Compania de Teatru Bulandra dar și pe alte scene bucureștene. După absolvire, în perioada interbelică, a evoluat la mai multe teatre particulare din Capitală (Compania Bulandra-Manolescu-Maximilian-Storin, devenită mai târziu Teatrul Regina Maria, Teatrul Mariei Filotti, Teatrul Mariei Ventura ș.a), iar după război, a jucat la Teatrul Armatei, Teatrul C. I. Nottara și la Teatrul de Comedie din București. De-a lungul timpului, Nineta Gusti a făcut roluri de comedie și dramă, de compoziție, demonstrându-și talentul, originalitatea și farmecul de neconfundat.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Dintre piesele de teatru românești și din repertoriul universal în care a interpretat roluri memorabile, menționăm următoarele: Steaua fără nume, Gaițele, Omul cu mârțoaga, Celebrul 702, Zbor de noapte, Mătrăguna, Nunta lui Figaro, Alice în Țara Minunilor, Femeia îndărătnică, Slugă la doi stăpâni, Doctor fără voie, Burghezul gentilom, Căsătoria, Trei surori, Moș Goriot ș.a. De asemenea, Nineta Gusti a fost distribuită și în numeroase filme românești precum: Avalanșa (primul, în 1958), Doi vecini (1959), Telegrama (1960), Bădăranii (1960), Un surâs în plină vară (1964), Balul de sâmbătă seara (1968), Canarul și viscolul (1970), Puterea și adevărul (1970), Astă seară dansăm în familie (1972), Ultimul cartuș (1973), Operațiunea Monstrul (1976) Instanța amână pronunțarea (1976), Râul care urcă muntele (1977), Eu, tu și Ovidiu (1978), Iată femeia pe care o iubesc (1981), Șantaj (1981), Singur de cart (1983), Liliacul înflorește a doua oară (1988) ș.a.

Pentru că avea și o voce frumoasă, profundă, gravă, inconfundabilă, Nineta Gusti a fost solicitată pentru mai multe piese de teatru radiofonic, unde de asemenea, a jucat roluri de succes. A apărut și în emisiuni la televiziune, remarcându-se prin carisma sa și umorul de calitate pe care le dovedea în toate împrejurările. Pentru activitatea ei neobosită în slujba teatrului românesc, în anul 1960, a fost răsplătită cu titlul de artist emerit, iar mai târziu a fost medaliată cu Ordinul Meritul Cultural. În anul 1984 s-a pensionat și s-a retras definitiv la țară, în comuna Crevedia, lângă orașul Buftea, în căsuța ei (cumpărată în 1970) modestă, și foarte primitoare, vopsită în verde, și înconjurată de o grădină cu multe plante și animale (era o mare iubitoare de flori și animale, având patru pisici).

Nineta Gusti a fost prima soție a maestrului Radu Beligan, care i-a fost și partener de scenă, cu care a conviețuit 15 ani, fără însă a avea copii. După divorțul din anii '60 de marele actor, nu s-a mai recăsătorit. În plan personal a dus o viață modestă, fără abuzuri sau excentricități de vreun fel și, deși a fost o femeie atrăgătoare și foarte plăcută, nu s-a considerat niciodată frumoasă, cu toate că avea toate motivele.

A preferat discreția și chiar austeritatea, în ultimii ani de viață, singură, trăind chiar în sărăcie, fiind ajutată de către UNITER cu alimente și cele necesare unui trai decent. În ziua de 4 iunie 2002, la aproape 90 de ani, la locuința ei din Crevedia, marea artistă a încetat din viață din cauza unei pareze, lăsând în urmă o carieră teatrală și cinematografică impresionantă. Grație tehnicii moderne, ea poate fi revăzută în filme artistice și emisiuni TV și reauzită în piese de teatru radiofonic în care a evoluat.

Horățiu Măndășescu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*